

श्री जैनधर्मप्रकाशः

JAINA DHARMA PRAKASHA.

पुस्तक ८ भुं. कार्तिक सुद १५ संवत् १९४८ अंक. ८ भा.

शादूलविक्रीडित.

कृत्वा हस्तपूजनं यतिजनं नत्वा विदित्वागमं ।
हित्वा संगमधर्मकर्मठधियां पात्रेषु दत्वा धनं ॥
गत्वा पद्धतिमुत्तमक्रमजुषां जिष्वांतरारिब्रजं ।
स्मृत्वा पंचनमस्त्रियां कुरु करकोडस्थमिष्टमुखं ॥१॥

प्रगटकर्त्ता.

श्री जैनधर्मप्रसारक सभा.

भावनगर.

अमदावादमां—“अंलो वनीडयुलर प्रीन्टींग प्रेसभां”

नथुभाई रतनचंद भारद्वाजाये छापी प्रसिद्ध कर्तुं

शक १८१४.

सन १८८२

मूल्य वर्ष १ तो ३१) अगाडथी पोरटेन ३०-३-० गूड.

छुटके अंक अकेना ३०-२-०

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ જૈનશાસ્ત્ર પાઠશાળા (પદ્ય)	૧૧૩
૨ જૈનશાસ્ત્ર પાઠશાળા ખાસ આમંત્રણ	૧૧૫
૩ સંબોધસત્તરી	૧૧૭
૪ મનુષ્ય જન્મ	૧૨૩
૫ પરોપકાર	૧૨૭

ચોપાનીયું રખડતું મુકી આશાતના કરવી નહિ.

મુનીરાજ શ્રીવૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજના ફોટોગ્રાફ.

ખરીદ કરવા ઈચ્છનારને માટે નીચે પ્રમાણે ભાવ રાખેલ છે.

૧ કેર્માનેટ સાધજના ફોટોગ્રાફ	૦-૧૦-૦
૨ ફુલ સાધજના ફોટોગ્રાફ	૧-૦-૦
૩ ફુલ સાધજના શિષ્યવર્ગ ચુકત ફોટોગ્રાફ	૧-૨-૦

પરદેશવાળાને પોસ્ટ ખર્ચ જૂડું બેસશે.

બહાર ગામ રહેનારને દર્શનનો અમૂલ્ય લાભ આપનાર અને સમાપ રહેનારની પણ પ્રાતઃકાળમાં દર્શન કરવાની અ-
પેક્ષાને સંપૂર્ણ કરનાર અનેક ગુણગણ સંપન્ન શાંત મુતિવંત
મુની મહારાજના આ ફોટોગ્રાફ દરેક જૈન બંધુઓએ ખરીદ
કરવા યોગ્ય છે. ફોટોગ્રાફર બહુ પ્રતીણ હોવાથી મુખ્યમત પ્ર-
સિદ્ધ ફોટોગ્રાફરોની પંક્તિમાં મુકીએ એવું કામ કરેલું છે.
વિશેષ પ્રશંસાની આવશ્યકતા નથી કારણ કે હસ્ત કંકળને
આદર્શની જરૂર નથી. મંગાવવા ઈચ્છનારે વહેલાંસર મંગાવી
લેવાને પત્ર લખવો.

તંત્રી.

જૈનશાસ્ત્ર પાઠશાળા.

૧૧૫

નૂતન પાઠ કરે વળી ધારતા.	
લક્ષીત અર્થ વિનોદ વિચારતા.	૧૧
સુનર રત્ન સુધીર બને ધણા,	
સફળ થાય ફળે મન કામના;	
સગય સદ્ય જતાવ્ય જગત વિશુ,	
સફળ આગદ ટાળક તું પ્રભુ.	૧૨
સહુ સુણો ધની ધર્મ પ્રભાવકો,	
મદદકાર થવો શુચ્છ આહુક;	
પરમ પંડિત માન પ્રભાવથી,	
ધરમ ઉન્નતિ થાય સ્વભાવથી.	૧૩
અધ પખાળન આત્મ કરો શુચી,	
તન અને મન દ્રવ્ય યથા રચી;	
ખરચી હામ સુશક્તિ તથા રાહી,	
ફરજ આગણી હોય બગવવી.	૧૪
સુણી સુકાર્ય સહર્ષ ઉદ્ધારમાં,	
કવિનતો પણ બાળ વિદ્યાસમાં;	
રચી પ્રગંધ પ્રમોદ થયો ઉરે,	
ખુબ પદાબ્જ મધુપ જવેરને.	૧૫

શ્રી જૈનશાસ્ત્ર પાઠશાળા.

(જૈનમુનિઓ, શ્રાવકબંધુઓ તથા વિદ્યાર્થીઓને ઇચ્છનારા
યતિઓને ખાસ આમંત્રણ.)

જૈનવર્ગને વિદિત છે કે ભાદ્રપદ શુદ્ધ ૬ ના શુભ મુહુર્તે શ્રીપાલીટા-
ણામાં જૈનશાસ્ત્ર પાઠશાળાનું સ્થાપન કરેલું છે પરંતુ એ અપૂર્વ કલ્પવૃક્ષના
ફળનું આસ્વાદન કરવા માટે અભ્યાસીઓની વૃદ્ધિ થવાની ખાસ આવશ્યકતા છે.
ચતુર્માસ પૂર્ણ થયું છે. વિહાર કરવાની છુટ થઈ છે તો હવે જૈન મુ-
નિ મહારાજાઓ જેઓ અન્યદર્શનીના કરેલા વ્યાકરણાદિ શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ
ન કરતાં જૈનાચાર્યોના કરેલા વ્યાકરણાદિ શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરવાને ઉત્સાહ
બાળા છે. તેઓ સાહેબે કળીકાળ સર્વમ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યના બનાવેલા, સર્વ

૧૧૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

શાસ્ત્ર સંપત્ત શ્રી મેઘવિજયજી ઉપાધ્યાયના રચેલા તેમજ આધુનીક છતાં પ્રાચીનપણું બતાવનારા શાસ્ત્રો બનાવનારા શ્રીવિનયવિજયજી ઉપાધ્યાયના રચેલાં વ્યાકરણો તેમજ શ્રીમન્ હેમચંદ્રાચાર્ય વિગેરે દુરંધર પંડિતોના બનાવેલા દ્વયાશ્રયાદિ કાવ્યો અને અભિજ્ઞાન ચિંતામણિ, અંગેદ્રાર્થ સંગ્રહાદિ સ્વોપજ્ઞ દીકાવાળા કોષો તથા અનેક ન્યાય, અલંકારાદિ શાસ્ત્રો વિગેરેનો અભ્યાસ કરવા માટે અવશ્ય શ્રીસિદ્ધક્ષેત્ર ફરસાનાના દ્વીતિય હેતુને હૃદયમાં ધારણ કરીને પાલીતાણા નગરે પધારવા કૃપા કરવી.

શ્રાવક બંધુઓ પણ જેઓ વિદ્યાવિલાસી છે, જૈન શાસનની ઉન્નતીને ઇચ્છનારા છે અને અહર્નિશ એને માટે પ્રયાસ કરનારા છે તેમણે પણ પૂર્વોક્ત અપૂર્વશાસ્ત્રોના રહસ્યતું આસ્વાદન કરવા માટે અવશ્ય પધારવું.

જૈનયતિઓ જેઓ ઉન્નર્ગર્થી વિરમ્યા છે. શુદ્ધ માર્ગ ચલણ કરવાના ઈચ્છક છે, જૈનશાસનની અભિવૃદ્ધિ જોવાને ઉત્સુક છે, નિપક્ષપાત બુદ્ધિવાળા છે, શુદ્ધતત્વના જ્ઞાતા છે અને જૈનશાસ્ત્રાભ્યાસ માટે ઉત્કંઠીત ચિત્તવાળા છે તેમણે પણ હવે અવશ્ય અભ્યાસ કરવાનો મંતાર્ય પૂણ કરવો.

આ અમારું આમંત્રણ ચતુર્વિધ સંધને છે માટે જેઓ ન જાણતા હોય તેમને જાણનારાઓએ જણાવવું, અભ્યાસ કરવા આવવું, અભ્યાસ કરવા મોકલવા, અભ્યાસીને પ્રેરણા કરવી, અભ્યાસ કરવા આવનારને ઉત્તેજન આપવું, યથાશક્તિ સહાય દેવી, આ શુભકાર્યની આનુમોદના કરવી અને પાઠશાળાની વૃદ્ધિ અહર્નિશ હૃદયમાં ચિંતવવી એમ અમારી સર્વ જૈન સમુદાયને સવિનય પ્રાર્થના છે.

યોગ્ય અભ્યાસીઓની વૃદ્ધિ થયેલી જોઈને અમારા દિલમાં હર્ષની વૃદ્ધિ થશે, તેમને માટે પડન પાઠનાદિની બનતી સગવડ કરી અપાશે. અને એમ થવાથીજ અમારી ઇચ્છા પૂર્ણતાને પામશે. માટે ફરીને પણ અમે આમંત્રણ કરીએ છીએ.

કિંબહુના.

મિતિ કાર્તિક શુદ્ધિ ૧૫ શુક્રવાર

જૈન પાઠશાળાના વ્યવસ્થાપકો.	બાણુ સાહેબરાય બુદ્ધસિંહજી બહાદુર વોરા. અમરચંદ જસરાજ શા. કુંવરજી આણંદજી મોદી. જસરાજ મોડીદાસ દેશાધીદુલભદાસ મોહનભાઈ (સેક્ર. આણંદજી કલ્યાણજી)	} મુ. ભાવનગર } મુ. પાલીતાણા

સંબોધસત્તરી.

૧૧૭

સંબોધસત્તરી.

અનુસંધાન પાને ૧૦૩ થી.

(ગાથા ૬૯ મીના ચોથા પદ ઉપર સુલભ ચક્રવર્તિની કથા.)

“લોહો સઘવિણાસણો”

“લોભ સર્વ વિનાશનો કરનાર છે.”

વસંતપૂરના વનને વિષે એક આશ્રમમાં જન્મદક્ષિ નામે તાપસ તપસ્યા કરતો હતો. ઘણા કષ્ટવડે તપસ્યા કરવાથી તે તાપસ પ્રસિદ્ધિને પામ્યો હતો. એકદા દેવલોકમાં ધન્યવંતરી નામે મિથ્યાદૃષ્ટી દેવને અને વૈશ્વાનર નામે સમકીર્તી દેવને પરસ્પર ધર્મ સંબંધી વિવાદ થયો. એકે કહ્યું કે જૈનધર્મ સમાન બીજને ધર્મ નથી, બીજને કહ્યું કે શિવધર્મ સમાન બીજને ધર્મ નથી. બંને મિત્રો હોવાથી એવો નિર્ણય કર્યો કે ધર્મનો આધાર ગુરુ ઉપર છે માટે બંને ધર્મના ગુરુની પરીક્ષા કરીએ. જૈનધર્મી દેવે કહ્યું કે “જૈનમતના જે નવીન દીક્ષીત મુનિ હશે તેની પરીક્ષા કરશું અને શિવ ધર્મમાં જે ચિરંતન કાળના તપસ્વી હશે તેની પરીક્ષા કરશું જેથી હું મિત્ર! તમને વિશેષ પ્રકારે ખાતરી થશે.” આ પ્રમાણે નિર્ણય કરીને તે બંને દેવ મનુષ્ય લોકમાં આવ્યા.

પ્રથમ જૈન મુનિની પરીક્ષા કરવાનો આરંભ કર્યો. તેજ આવસરમાં મિથિલા નગરીના પદ્મરથ રાજ્યએ રાજ્ય લાગ કરીને તરતજ ચારિત્ર અહણુ કર્યું હતું. શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી પાસે ચારિત્ર અહણુ કરીને વળતાં અત્યંત ક્ષુધા તૃષ્ણાએ વ્યાકુળ થયેલા તે મુનિને આવતા દેખીને રસ્તામાં તે બંને દેવોએ મનુષ્યનું રૂપ કરી મિથિલ ભાત પાણી વિકુર્વી તેમને આમંત્રણ કર્યું. મુનિએ ઉપયોગવડે અસહ્યતાં જાણીને અહણુ ન કર્યા. આગળ ચાલતાં દેવતાએ એક રસ્તે કાંઠા કાંકરા વિકુર્વી અને બીજે રસ્તે નાની નાની દેડકાઓ વિકુર્વી. મૂની દેડકાવાળો માર્ગ તજીને કાંઠાવાળે માર્ગ ચાલ્યા. શરીર સુક્રામળ હોવાથી અને કાંઠાઓ ઊત્કટ હોવાથી પગમાંથી રૂધીરની ધારા ચાલી પરંતુ મુનિ ક્ષોભ પામ્યા નહીં. આગળ દેવોએ અનેક પ્રકારના ગીત, નૃત્ય તથા સુંદરાકાર સ્ત્રીઓ વિકુર્વી પરંતુ બંન્ની દૃષ્ટિએ તેની સન્મુખ પણ જોયું નહીં. પ્રાંતે નિમીત્તીઆનું રૂપ કરી સામા આવીને કહ્યું કે “હે રાજર્ષિ! હજી આપનું આયુષ્ય ઘણું છે એમ આમે નિમિત્ત બતાવી

૧૨૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જાણીએ છીએ માટે હાલ યૌવનાવસ્થામાં સાંસારીક ભોગને ભોગવી પછી વૃદ્ધાવસ્થામાં આતું દુઃખકારક ચારિત્ર ચંદણ કરજે.” મુનિ બોલ્યા કે “હે સિદ્ધ પુરુષો! મારે આયુષ્ય વિશેષ હશે તો હું ધણા કાળ પર્યંત ચારિત્ર યાગી શકીશ અને તેથી ધણા કર્મની નિર્મળા થશે. વળી હાલ યૌવનાવસ્થા હોવાથી તપ પણ વિશેષ થઇ શકશે જે કે વૃદ્ધાવસ્થામાં જનવો અશક્ય છે.” આ પ્રમાણેની નવદીક્ષિત મુનિની દૃઢતા જોઇને જાને દેવો જૈનધર્મની પ્રશંસા કરવા લાગ્યા.

હવે તેજો શિવધર્મના ગુરુ-તાપસની પરીક્ષા કરવા ચાલ્યા. ધણા કાળથી તપને કરનારા, મોટી જટાવાળા અને એકાંત સ્થાનકે ધ્યાનમાં લીન થયેલા જમઃસિ તાપસને તેમણે શોધી કાઢ્યા. પરીક્ષા કરવાને માટે તેની મોટી વધી પડેલી દાઢીમાં ચક્રા ચક્રીનું રૂપ કરી માથો નાખ્યો અને તેમાં બેસીને પ્રથમ ચક્રો મનુષ્ય ભાષાએ બોલ્યો-“હે ચક્રી! હું હિમવંત પર્વતે જઈ આતું છું સુધી તું ઈહાં રહેજે.” ચક્રીએ તે વાતની ના કહી અને કહેવા લાગી કે “તું છાં જઈને બીજી કોઈ ચક્રી સાથે આશક્ત થઈ જ તો મહારા શા હવાલ થાય?” ચક્રાએ કહ્યું કે હું ત્યાં જઈને પાછો ન આવું તો ચારે હયાતું પાપ મને લાગે “ચક્રી બોલી કે” એ વાત હું જાનું નહીં પણ જે તું પાછો ન આવે તો આ ઋષિનું જે-ટલું પાપ છે તેટલું તને લાગે એમ કયુવ કરે તો જવા દહી.”

આ પ્રમાણેના વચન સાંભળતાં એકદમ ઋષિ ધ્યાન બ્રહ્મ થઈ રીસે બરાણા અને દાઢીમાં હાથ નાખી જાનેને પકડીને કહેવા લાગ્યા કે “હું અતી કડીન તપ કરીને પાપોનો નાશ કરું છું છતાં તમે મને પાપી કેમ કહો છો?” ચક્રી બોલી કે ઋષિજી! તમે કોવ ન કરો અને આપનું શાસ્ત્ર તપાસો. તેમાં કહ્યું છે કે—

અપુત્રસ્ય ગતિ નાસ્તિ, સ્વર્ગો નૈવચ નૈવચ;

તસ્માત્ પુત્ર મુલં દૃષ્ટ્વા, સ્વર્ગ ગચ્છંતિ માનવાઃ ॥૧॥

વિચારો કે ઉપરના શ્લોકમાં અપુત્રીયાને ગતિએ નથી અને સ્વર્ગે નથી એમ કહ્યું છે અને તમે તો અપુત્રીયા છો ત્યારે તમારી ગતિ ક્યાં છે? આ પ્રમાણે કહીને ચક્રા ચક્રી તો અદૃશ્ય થઈ ગયાં અને પોતાના બોલવાની અસર યુ થાય છે તે જોતા લાગ્યા. ઋષિનું મન તરતજ પલટાયું અને વિચાર્યું કે આ ચક્રીએ કહેલી વાત ખરી છે માટે કોઈ સ્ત્રી

સંબોધસત્તરી.

૧૧૯

સાથે પાણી અદણ કરીને પુત્રોત્પત્તિ કરે. તરતજ તપસ્યા પડી મુકીને કા-
લિકપુરના રાજા જિતરાત્રને ઘણી પુત્રીઓ છે. માટે તેની પાસેથી એક
રાજપુત્રીની યાચના કરી લાવું. એમ વિચારીને તે નગરભણી ચાલ્યા. ઋ-
ષિને ચલાયમાન થયેલા દેખીને મિથ્યાત્વીદેવ પ્રતિબોધ પામ્યો અને શ્રાવક
ધર્મને અંગીકાર કરી જાને દેવો સ્વર્ગ લોકમાં ગયા.

તાપસે જામને રાજા પાસે યાચના કરી, રાજાએ કહ્યું કે મારી સો
પુત્રીમાંથી જે તમને ઇચ્છે તેને અદણ કરો. પરંતુ અલંત અમનોમ્ સ્વ-
રૂપ હોવાથી કોઈએ તેની ઇચ્છા ન કરી, કોઈટો યુથુકાર કર્યો. ઋષિએ
તપના પ્રભાવવડે સૌને કુબડી અને કુદપણી કરી દીધી. બહાર નીકળતાં
રસ્તામાં ધૂળમાં રમતી રાજાની એક પુત્રીને દેખીને હાથમાં ખીજોર લઈ
તેણે કહ્યું કે—‘રેણુકા! તું મુજને વાંછે? રેણુકાએ ખીજોર લેવા હાથ
લાંબો કર્યો એટલે એ મુજને વાંછે છે એમ ઠરાવી તેને ઉપાડીને વનમાં લઇ
ચાલ્યો. રાજાએ પણ શાપથી બચ પામીને તે પુત્રી તેને આપી. સાળીના
સગપણથી બીજી રાજપુત્રીઓને પાછી સારી કરીને તે વનમાં આવ્યો. ક-
ન્યાની વય નાની હોવાથી અનુક્રમે લાલન પાળન કરી મોટી કરી. યૌવના
વસ્થા પામી, એટલે સ્વરૂપવાન થયેલી જોઈ તેની સાથે પાણિઅદણ કર્યું.
ઋતુકાએ તેને કહેવા લાગ્યો કે હું મંત્રે કરીને એક ચર તને સાધી આપું
એટલે તે ભક્ષણ કરવાથી તને એક સુંદર બ્રાહ્મણ પુત્ર થશે. રેણુકાએ કહ્યું
કે—ચર એ મંત્રી આપને તેમાં એક ક્ષત્રી પુત્ર થાય તેવો કરને તે મારી
બહેન જે હસ્તીનાપુર પરણી છે તેને મોકલીશ અને બીજો હું ભક્ષણ કરીશ.
ઋષિએ એ ચર મંત્રી આપ્યા એટલે રેણુકાએ વિચાર્યું કે ક્ષત્રી પુત્રવાળો
ચર હુંજ ખાઈ જેથી આ વનવાસના દુઃખથી છુટું. પછી એ ચર પોતે
ભક્ષણ કર્યો અને બ્રાહ્મણ ચર હસ્તીનાપુર મોકલ્યો. રેણુકાને મહા પરાક્રમી
રામ નામે પુત્ર થયો અને તેની બહેનને કૃતચીર્ય નામે પુત્ર થયો.

એકદા એક વિદ્યાધર અતિસારના રોગે પીડીત લાં આવ્યો. વ્યાધિ-
ની પીડાથી પોતાની આકાશ ગામિની વિદ્યા ભૂલી ગયો હતો તેની અનેક
પ્રકારની ઔષધિ વિગેરેની સુશ્રુષા રામે કરી અને તેથી તે નિરાગી થયો
અને પ્રસન્ન થઈને રામને પરશુ નામે વિદ્યા આપી. તેણે સાધી અને દે-
વાધિષ્ઠીત પરશુના શસ્ત્રવડે અસંકૃત થઈ પૃથ્વીપર વિચરવા લાગ્યો તેથી

૧ ધૂળમાં રમતી હોવાથી રેણુકા નામે બોલાવી.

૧૨૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પરશુરામ એવા નામથી પ્રસિદ્ધ થયો.

એકદા જમદગ્નિની આજ્ઞા લઈને રેણુકા પોતાની બહેનને મળવા માટે હસ્તીનાપુર ગઈ ત્યાં તેને અત્યંત સ્વરૂપવંત જોઈને તથા સાળી જાણીને અનંતવીર્ય રાજા પ્રથમ તો તેની હાંસી મસ્કરી કરવા લાગ્યો અને એમ કરતાં તેની સાથે નિરંકુશપણે વિષય સેવનમાં પ્રવર્ત્યો. તેના સમાગમથી ત્યાં રેણુકાને એક પુત્ર થયો. “અહો ! કામ અત્યંત દુઃસાન્ય છે. મહાન પુરૂષો પણ કામને પરવશ થઈને અકાર્ય કરે છે. કામાંધ મનુષ્ય કૃત્વાકૃત્યનો વિચાર કરી શકતા નથી. રૂપવંત સ્ત્રીનો ભોક્તા છતાં પણ કામાંધ મનુષ્ય પરસ્ત્રીમાં રમમાણ થાય છે. અને લજ્જાને તથા દીનતાને તે અકાર્યમાં નિઃશુક બની જાય છે. સ્ત્રીગંધ પાત્રની ઉપર જળ જેમ ટકી શકતું નથી તેમ એના મનની ઉપર ઉત્તમ પુરૂષોનો ઉપદેશ ટકી શકતો નથી. દુકામાં એટલુંજ સમજવાતું છે કે દરેક પ્રકારે આત્મ હિતેષ્ઠુ જ નોએ ઈંદ્રીએના વિષયમાં પરવશ થવું નહીં.”

હવે જમદગ્નિ પુત્ર સહીત રેણુકાને પોતાને આશ્રમે લઈ આવ્યો. જુઓ ! અહીં પણ કામની દુર્જયતા ! પરપુરૂષવડે પુત્રોત્પત્તિ કરનાર સ્ત્રીને પણ તેના રૂપથી વ્યામોહ થનાર ઋષિ પોતાના આશ્રમમાં લાવ્યો. એ સંબંધી બીલકુલ તીરસ્કાર ધરાવ્યો નહીં. આ દુનીઆમાં જેમ મોહરાગ નચાવે તેમ અનેક પ્રાણીઓ નાચે છે પોતાની તપસ્યા ખોઈ સંસાર જાળમાં સપડાયો, કૃત્વાકૃત્યને ભૂતી ગયો અને છેવટ મોહના દૃઢપણાથી સાધારણ મનુષ્યને તીરસ્કાર આવે એવા કાર્યમાં પણ તીરસ્કાર લાવીને તે સ્ત્રીને તથા શક્યો નહી. ખરેખર કામનું અજયપણું સિદ્ધજ છે.

હવે જુઓ સંસારની વિચિત્રતા ! જે વાતની શરમ પિતાને ન લાગી તે પુત્રને લાગી. નવીન પુત્ર સહીત માતાને આવી દેખીને પરશુરામે તે બંનેને મારી નાખ્યા. અનંતવીર્યરાજા એ વાત સાંભળી ત્યાં આવ્યો અને જમદગ્નિનો આશ્રમ બાળી ત્રોડી નાખી સર્વે તાપસોને ત્રાસ પમાડ્યો. પરશુરામને ખગર પડતાં ત્યાં આવીને અનંતવીર્ય રાજાને પણ મારી નાખ્યો. પ્રધાનવર્ગે તેની ગાદીએ તેના પુત્ર કૃતવીર્યને બેસાડ્યો. એકદા માતાના મુખથી પિતાના મૃત્યુની હકીકત સાંભળીને તેના કારણભૂત જમદગ્નિને તેણે મારી નાખ્યો. એ વાત પરશુરામે જાણી એટલે હસ્તીનાપુર આવી કૃતવીર્યને મારી નાખી પોતે ગાદી ઉપર બેઠો. જુઓ સંસાર સમુદ્રના દુઃખદાયક તરંગો ! એક રેણુકાના માફા ચરીત્રવડે ઉત્તરોત્તર રેણુકા, તેનો

સંબોધસત્તરી.

૧૨૧

પુત્ર, અનંતવીર્ય, જમદગ્નિ અને કૃતવીર્ય એટલાના મૃત્યુ નિષ્પન્ન્યા. પાપકા-
યંતી શ્રેણી પાપનો પ્રતિબંધન નિષ્પાદન કરે છે. માટે દુષ્કાર્યથી દૂર રહેવું
એજ શ્રેયસ્કર છે,

કૃતવીર્યના મૃત્યુના પ્રસંગે તેની તારા નામે રાણી સગર્ભા હતી તે
પરશુરામના ભયથી વનમાં નાસી ગઈ. ત્યાં કોઈ તાપસે દયા આણીને
પોતાના આશ્રમના ભોંયરામાં તેને રાખી. ત્યાં ચૈદ સ્વપ્નવડે સૂચિત પુત્ર
પ્રસવ્યો અને તેનું સુભૂમ નામ રાખ્યું.

પરશુરામના કોપરૂપી અગ્નિમાં કૃતવીર્યની આહુતી થયા પછી તે
વધારે પ્રદીપ્ત થયો અને તેને ક્ષત્રી માત્ર ઉપર દ્રેષ ઊત્પન્ન થયો. તેણે સાત
વખત નિઃક્ષત્રી પૃથ્વી કરી. ક્ષત્રીઓની દાઢાઓ એકઠી કરીને એક થાળ ભર્યો.
એકદા ફરતો ફરતો પૂર્વોક્ત આશ્રમ પાસે આવ્યો ત્યાં તેની પરશુમાંથી અગ્નિ
ઝરવા લાગ્યો^૧ એટલે તેણે સર્વે તાપસોને પૂછ્યું કે અહીં કોઈ ક્ષત્રી છે? તાપ-
સોએ તેના મનનું સમાધાન કરવા કહ્યું કે સંસારી અવસ્થામાં અમે ક્ષત્રી
હતા. બાકી બીજાં તો અહીં કોઈ ક્ષત્રી નથી. તાપસો જાણીને તેને છો-
ડી દીધા. વિચાર કરો કે આરંભમાં નિમગ્ન પુરૂષ પોતાના મૃત્યુને તો ભૂ-
લીજ નય છે! નહીં તો અગ્રણીત ક્ષત્રીઓનો વિનાશ કરતાં તેના મનમાં
દયાનો અંકુર કેમ ઉત્પન્ન ન થાય!

હવે એકદા તે મહા આરંભી પરશુરામના હૃદયમાં પણ પોતાને
એકવાર મરવું છે એમ આવ્યું અને તેથી બની શકે તો તેને પણ દૂર
રાખવા માટે તેણે નિમિત્તીયાને બોલાવીને પુછ્યું કે ‘મારું મરણ કેવી રી-
તે થશે?’ નિમિત્તીએ કહ્યું કે “જેના દેખવા માત્રથી આ દાઢાઓ ક્ષીર-
મય થઈ જશે અને સિંહાસન ઉપર બેસીને તે ક્ષીરને ખાઈ જશે તેનાથી
તારું મરણ થશે.” પરશુરામે તે દિવસથીજ એક દાનશાળા મંડાવી અ-
ને તેમાં એક સિંહાસન રચાવી દાઢાનો થાળ તેના ઉપર રાખ્યો.

તેવા અવસરે મેઘનાદ નામે વિદ્યાધરે ‘પોતાની પુત્રીનો વર કાણ
થશે?’ એમ નિમિત્તીયાને પુછ્યું. નિમિત્તીએ સુભૂમ વર થશે એમ કહ્યું.
એટલે મેઘનાદ પોતાની પુત્રીને લઈને ત્યાં આવ્યો અને પોતાની પુત્રી તે-
ને પરણાવી પોતે પણ ત્યાં રહ્યા.

અद्याપિ સુભૂમને તો પરશુરામના ભયથી ભોંયરામાંજ રાખવા-

૧ જ્યાં ક્ષત્રી હોય ત્યાં તેની પરશુ જન્મવ્યભાન થતી હતી.

૧૨૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

માં આવ્યો હતો. એક દિવસ તેણે પોતાની માતાને પુછ્યું કે 'હે માતા ! શું પૃથ્વી આટલીજ છે?' માતાએ કહ્યું કે 'પુત્ર ! પૃથ્વીનો એ સુમાર છે અને તારા પિતાની રાજધાની તો હસ્તીનાપુર નગર છે પરંતુ તારા પિતાને મારીને પરશુરામ તેનો ઘણી થઇ પડ્યો છે અને તેના ભયથીજ તને આ ભૂમિગૃહમાં રાખવામાં આવ્યો છે' માતાની કહેલી સર્વે હત્રોક્ત સાંભળીને સુભ્રમ એકદમ ભોંયરાથી બહાર નીકળ્યો. પરશુરામના ક્રિચીત્ર માત્ર જાણે પણ અવગણીને મેઘનાદની સાથે હસ્તીનાપુરમાં જ્યાં દાનશાળા છે ત્યાં આવ્યો. તેની દૃષ્ટિ પડતાંજ દાદા ક્ષીર રૂપ થઇ ગઇ. સિદ્ધાસન ઉપર બેસી તે ક્ષીરતું ભોજન કરવા લાગ્યો. એટલે તેના રક્ષાભાગ્યામણે એકદમ તેના ઉપર શસ્ત્રો લઇને કુદી પડ્યા. મેઘનાદે સર્વેત નસાડ્યા. તે વાત સાંભળીને પરશુરામ પણ ત્યાં આવ્યો. પરશુ સુભ્રમ ઉપર ચઢાવી. સુભ્રમની દૃષ્ટિ પડતાંજ પરશુ વિદ્યા નટ થઇ, પરશુ તેજ હીન થઇ ગઇ. સુભ્રમે પણ ક્રોધાતુર થઇને થાળ હાથમાં લીધો અને પરશુરામ ઉપર ફેંક્યો એટલે થાળ શીટીને ચક્ર થયું અને પરશુરામતું મસ્તક છેદન કરી લઇ આવ્યું. (અપુર્ણ.)

ચરચાપત્ર.

જૈનધર્મ પ્રકાશના અધિપતિ સાહેબ !

નીચે લખેલા પ્રશ્નો આપના પ્રસિદ્ધ પામેલા ચોપાનીઆમાં સર્વે જૈનીમાર્ગજ્ઞોને ઉત્તર દેવાની તક મળવા માટે પ્રગટ કરશે અને તેના ઉત્તર આપ પણ લખવા મહેરબાની કરશે.

પ્રશ્ન.

૧ જો કોઈ શ્રાવક પોતાની નાતના ચાલતા આવતા રિવાજ વિરુદ્ધ ચોમાસામાં અઠ્ઠાઈમાં અભક્ષ વસ્તુ પોતાની નાતમાં પીરસે તો તેને સંધ મળીને પુછી શકે કે કેમ ?

૨ એ પ્રમાણેનું ધર્મ વિરુદ્ધ કામ કરનારને નાતના શેઠે તેમજ નાતે જરૂર પુછ્યું જોઈએ કે નહીં ?

૩ નાતનો શેઠ જો તેને પુછે નહીં તો તે અધર્મને વધારનાર અને નામનોજ શેઠ કહેવાય કે નહીં ?

૪ નાતના ઘણા માણસો એવા અધર્મ કરનારને શિક્ષા કરવા ઈ.

મનુષ્યજન્મ.

૧૨૩

ચૂંતા હોય અને સંધના ગ્રહસ્થો પણ એવા કૃત્ય માટે તેને ધિઃકારતા હોય તેમજ એવા માણસને પુછવુંજ નોંધએ એમ વિચાર બતાવતા હોય તે છતાં નાતનો શેઠ તેને ન પુછતાં તેનો પક્ષ કરીને એસે તો શેઠ કેવો કહેવાય ?

૫ ઘણા વરસ થયાં બંધ થયેલું પૂર્વોક્ત કાર્ય બન્યું હોય તો તેને અટકાવવાને તેમજ હવે પછી ન થાય તેમ કરવાને માટે કાળાનુસાર શું ઉપાયો લેવાની જરૂર છે ?

૬ ઉપર પ્રમાણેનું કામ કરનાર પ્રત્યક્ષ મિથ્યાદષ્ટિને કેવો આવક કહેવો ? નામ આવક પણ કહેવાય કે નહીં ?

જૈનધર્મ પ્રકાશનો ઉત્કર્ષ ઇચ્છનાર

મુ. સુરત.

સ્વર્ધર્મી.

સંક્ષેપમાં ઉત્તરો.

૧ સંધ પુછી શકે.

૨ નાતના શેઠે તેમજ નાતે જરૂર પુછવું નોંધએ.

૩ ન પુછે તો નાતના આગેવાનો અકાર્યને ઉત્તેજન આપનારા ગણાય.

૪ નાતના શેઠે નિષ્પક્ષપાતપણેજ વર્તવું નોંધએ. છતાં એવા અ-કાર્ય કરનારનો પક્ષ કરે તો શેઠાઈને માટે લાયકાતમાં ખામી ભરેલું કામ ગણાય.

૫ કરનારને યોગ્ય શિક્ષા કરવી, હવે પછી ન થાય તેવો પાકા પ્રતિબંધ કરવો અને થવાની ખતર પડતાં અગાડથી તેને અટકાવવો એ કાળાનુસાર કર્તવ્ય છે.

૬ એ પ્રમાણેનું કાર્ય કરનારને બાહ્ય દષ્ટીએ તો આવકતમાં ખા-મી વાજોજ કહી શકાય. બાકી તેના હૃદયનો આશય તો છદ્ધરથને અગમ્ય છે.

તાંત્રી.

મનુષ્યજન્મ.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૯૫ થી.)

મનુષ્યજન્મ ખામીને વાંછીત સુખ મેળવવાના આઠ પ્રકાર જે ઉપર શ્લો-કમાં બતાવ્યા છે તેમાં પાંચમો પ્રકાર પાત્રને વિષે દ્રવ્ય વ્યય કરીને પશુ

૧૨૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ઈષ્ટ સુખ હસ્તગત કરો એ ક્ષેપ છે. આ પ્રકાર પણ બહુ જ બિનમ છે. અનેક પ્રાણીઓ સુપાત્રદાન પડે ભવ સમુદ્રનો પાર પામી ગયા છે. પૂર્વના કર્મોદયપડે જે પ્રાણી સંસારની અસારતા જાણ્યા છતાં પણ સંસારને છોડી શકે નહીં તેને માટે આ પ્રકાર બહુ જ ઉપયોગી છે કેમકે બહુજાતાએ ધણા મનુષ્યો ચારિત્ર ગ્રહણ કરી શક્તા નથી, શ્રાવકના વ્રત લેવામાં પણ નબળી શક્તિવાળા બાના બતાવે છે, તપસ્યા કરતી વખતે શરિરમાંથી શક્તિ નાશ પામી જાય છે, સમાયક, પોસહ કે પ્રતિક્રમણમાં ચિત્તની સ્થિરતા રહેતી નથી. તીર્થયાત્રા માટે ઘર બહાર નીકળી શક્તા નથી—આવા સર્વ આલંબનથી વિમુખ થયેલા ગ્રહસ્થને આ સુપાત્રદાન અથવા સત્ત ક્ષેત્રમાં દ્રવ્ય વ્યયએ એક પ્રબળ આલંબન છે. અને તેમાં માત્ર કૃપણતા દોષ શિવાય બીજી કંઈ પણ અડચણ નથી. પરંતુ કદી દુર્ભાગ્યયોગે બીજા બધા પાટીઆ જેમ તજ દેય છે તેમ કૃપણતા દોષથી આ પાટીયું પણ તજ દેયતો પછી તેનો સંસાર સમુદ્રમાં ઘુડ્યા શિવાય છુટકેજ નથી. જેનાથી બીજું કંઈ પણ ન બની શકે તેવા ગ્રહસ્થને સુપાત્રદાન અત્યંત લાભને આપનાર થઈ પડે છે. કહ્યું છે કે—

ચારિત્રં ચિનુતે ધિનોતિ વિનયં જ્ઞાનં નયત્યુન્નતિ ।

પુણ્નાતિ પ્રશમં તપઃ પ્રબલયત્યુલ્લાસયત્યાગમં ॥

પુણ્યં કંદલયત્યયં દલયતિ સ્વર્ગં દદાતિ ક્રમાન્ ।

નિર્વાણશ્રિયમાતનોતિ નિહિતં પાત્રે પવિત્રં ધનં ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—પવિત્ર ન્યાયોપાદેય એવું ધન પાત્રને વિષે આરોપણ કર્યે સતે ચારિત્રની વૃદ્ધિ કરે છે, વિનય ગુણને વધારે છે, જ્ઞાનને ઉન્નતિ પ્રાપ્તે પામે છે, ઉપશમને પોષણ કરે છે, તપને બળવાન કરે છે એટલે પારણાદિકના યોગથી જાત્સાહી કરે છે, સિદ્ધાંતના પકનાદિકને ઉલ્લાસવાન કરે છે પુણ્યનો પ્રાદુર્ભાવ કરે છે, પાપને દળી નાખે છે, સ્વર્ગને આપે છે અને અનુક્રમે મોક્ષ રૂપ લક્ષ્મીને વિસ્તારે છે અર્થાત્ સુપાત્રમાં કરેલું દાન—વ્યય કરેલું દ્રવ્ય પૂર્વોક્ત સર્વકાર્ય કરે છે.

વિનાશી લક્ષ્મીને જે પ્રાણી આવી રીતે અવિનાશી કાર્યમાં જોડે છે તેની લક્ષ્મીજ સાર્થક છે. પરંતુ સંપૂર્ણ પુણ્યોત્પત્તિનો ન્યાયોપાદેય દ્રવ્યકીજ થાય છે. અને તેથીજ ઉપરના શ્લોકમાં પવિત્ર ધન બતાવ્યું છે. જેમ શુદ્ધબીજ વાવ્યું હોય તો શ્રેષ્ઠ ફળ આપે છે અને બગડેલું બીજ બગડેલું ફળ આપે છે.

મનુષ્યજન્મ.

૧૨૫

રાખર ફોતપત્તિ કરતું નથી તેમ ન્યાયોપાદિત દ્રવ્ય વિશેષ ફળ દાયક થાય છે.

સુપાત્રમાં જોડેલું દ્રવ્ય સાંસારિક સુખ આપવામાં પણ તત્પર છે.
કહે છે કે—

સુપાત્રદાનાચ્ચ મહેદ્ધનાદયો, ધનપ્રયોગેણ કરોતિ પુણ્યં ।

પુણ્ય પ્રભાવાદ્ ગમયંતિ સ્વર્ગે, પુનર્ધનાદયો પુનરેવભોગી ॥૧૧॥

“સુપાત્ર દાનયકી ધનાદય થાય છે, ધનના પ્રયોગે કરીને પુણ્યનો અંધ કરે છે, પુણ્યના પ્રભાવથી સ્વર્ગે જાય છે અને પાછા ધનાદય અને પાછા ભોગી થાય છે”

આ પ્રમાણે ઉત્તરોત્તર ચક્રવત્ શ્રેણીબદ્ધ સુખોત્પત્તિ થાય છે માટે પૂર્વોક્ત પ્રથમ સ્લોકમાં કહે છે કે સુપાત્રને વિષે દ્રવ્ય વ્યય કરીને વાંછીત સુખને હસ્તગત કરો.

પછી હજી પ્રકારમાં કહે છે કે—ઉત્તમ માર્ગને સેવનાર જનોના માર્ગ પ્રત્યે જન્મને વાંછીત સુખને હસ્તગત કરો. એટલે ઉત્તમ પ્રાણીઓ જે માર્ગે ચાલે તે માર્ગે જવાથી વાંછીત સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે તેથી એમ અત્યંતે કે ઉત્તમ પ્રાણીઓ સન્માર્ગનું શોધન કરવામાં પ્રતીજ્ઞ હોય છે અને તેથી જ તે માર્ગે ચાલવાનું કહેલું છે. મહાજનો યેનગતઃ સર્પયાઃ “મહા પુરુષો જે માર્ગે ચાલ્યા તેજ પંથ” આ પ્રમાણે શ્રી વૃદ્ધ શાંતિ સ્તોત્રમાં કહેલું છે. આ સંબંધમાં વિશેષ લખવા જેવું નથી કારણ કે ભગવંતે જે માર્ગે ચાલ્યા, તે માર્ગે ગણધરો ચાલ્યા, જે માર્ગે ગણધરો ચાલ્યા તે માર્ગે પૂર્વાચાર્યો ચાલ્યા, જે માર્ગે પૂર્વાચાર્યો ચાલ્યા તે માર્ગે સાંપ્રતકાળમાં મુનિ મહારાજો ચાલવું યોગ્ય છે અને એવા ઉત્તમ માર્ગે ચાલનારા મુનિરાજના સિદ્ધાંત થકી અતાવેલા માર્ગે ચાલવું તે આપણી શ્રાવક બંધુઓની ફરજ છે અને એ પ્રમાણે ચાલવાથી જ વાંછીત સુખની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે માટે હે ભવ્ય પ્રાણીઓ! એ પ્રમાણે કરવા તત્પર થાઓ.

સાતમો પ્રકાર એ અતાવ્યો છે કે અંતર અરિ અભ્યંતર શત્રુ તેને જીતીને વાંછીત સુખને હસ્તગત કરો. આ પ્રકારનો અત્યંત શ્રેષ્ઠ છે પણ કરવો મુશ્કેલ છે. ક્રામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ અને મત્સર આ છ પ્રાણીના મોટા શત્રુ છે. બાહ્ય શત્રુનો જે અત્યંત કોપાયમાન થાય તો એક ભવમાં જ પ્રાણનો નાશ કરી શકે છે, પરંતુ આ અભ્યંતર શત્રુ રિપુનો અનેક ભવમાં બ્રહ્મણ કરાવે છે અને જન્મ મરણની વૃદ્ધિ કરવાથી ભવ ભવ.

૧૨૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

માં મૃત્યુને પ્રાપ્ત કરે છે. આ જીએ શત્રુ મહા બળવાન છે એટલેને જીતવા-
ને માટે અતિ ઉત્કટ પ્રયત્નની જરૂર છે. મોટા મોટા પુરુષો પણ એના સ-
પાટામાં સહજમાં આવી જાય છે. કોઈક કોઈથી પુણ્ય સમુદાયને ભરત્રા ક-
રી નાખે છે, કોઈ કામને વશ થઈ કૃત્યા કૃત્યને ભૂલી જઈ દુર્ગતિ ગમનમાં
દ્વિષક સદૃશ કામિતીને પાવશ થઈને બન હારી જાય છે. કોઈ લોભના
પારાવાર સમુદ્રમાં પડ્યો પડ્યો ગળકા ખાવાનું કરે છે અને તરવાને માટે
કોગટ શીલુના બાવણ ભરે છે, કોઈક સંસારના સ્ત્રી પુત્ર મિત્ર કુટુંબ પ-
રિવાર અને દ્રવ્ય વિગેરેના અનેક પ્રકારના મોહમાં લીન થઈ જાય છે, કો-
ઈક દ્રવ્ય, વિદ્યા, અધિકાર, રૂપ, બળ અને સૌંદર્યતા વિગેરેના અનેક પ્રકાર-
ના અભિમાનમાં અંધ બની જઈને અંધરને અંધર આસે છે અને કેટલાક
પ્રાણીઓ મત્સર, ઈર્ષ્યા કે અદેખાઈમાં પોતાના કર્તવ્યને ભૂલી જઈ પારકા
જીતા અજીતા દોષને પ્રગટ કરી નિરંતર પોતાને અનિષ્ટ માનના પોતાના સ્વ-
રૂપનું બાન ભૂલી જાય છે આ પ્રમાણે એ અબ્યંતર રિપુઓ અનેક
પ્રકારનાં અનર્થને ઉત્પન્ન કરે છે માટે વાંછિત સુખ જે મોક્ષ સુખ તેને હ-
સ્તગત કરવાને ઇચ્છનારા પ્રાણીઓએ તો અવશ્ય પ્રથમ એ પટ્ટ રિપુનો
નાશ કરવામાં પ્રવર્તવું જોઈએ.

જેવટે આઠમો પ્રકાર એ બતાવ્યો છે કે પંચ પરમેષ્ઠિ નમસ્કારનું સ્મરણ
કરીને વાંછિત સુખને હસ્તગત કરો. આ નમસ્કાર-નવકાર મંત્ર ચૈદ
પૂર્વનું સાર છે, આ ભવ અને પરભવમાં અનેક પ્રકારના સુખને આપનાર
છે અને અનેક ભવ્ય પ્રાણીઓ એ મંત્રરાજના સ્મરણથી યાવત્ મોક્ષ સુખને
પામ્યા છે. શાસ્ત્રમાં સ્થાને સ્થાને એ મહા મંત્રના સ્મરણની આવશ્યકતા બ-
તાવી છે તેમજ તેથી સુખપ્રાપ્ત કરનારાઓના દૃષ્ટાંતો આપેલા છે તેથી આ
જગ્યાએ તેનું વિશેષ વર્ણન કરવાની જરૂર નથી. દુઃકામાં એટલુંજ સમજી
લેવાનું છે કે એનું કોઈ પણ કાર્ય નથી કે જે એ મહા મંત્રના સ્મરણથી
સિદ્ધ ન થાય પરંતુ તેમાં શુદ્ધ અંતઃકરણના ભાવની જરૂર છે માટે ત્રિક-
રણ શુદ્ધ એનું સ્મરણ કરીને વાંછિત સુખને હસ્તગત કરો એવું શાસ્ત્રકા-
રનું કહેવું છે અને તે યથાર્થ છે.

આ શ્લોકની અંદર એટલો બધો ભાવાર્થ રહેલો છે કે એમાંના એક
એક પ્રકારને માટે મોટા મોટા ગ્રંથો લખી શકાય. અહીંયાં યથામતિ સ-
ંક્ષેપથી એના અર્થનું પ્રકટીકરણ કરેલું છે.

પરોપકાર.

૧૨૭

વાંચક વર્ગોને યાદ આપવાની જરૂર નથી કે આ શ્લોકજ આવા ઉત્તમ ઉપદેશને શ્રવનાર હોવાથી ચોપાનીઆના પ્રથમ પૃષ્ઠ ઉપર દાખલ કરેલો છે. દરમાસે દૃષ્ટિગત થતો હોવાથી તમે એ શ્લોકને જૂલી ગયા નહીં હો. તેમ છતાં વળી ફરીને આ માસના મુખ્ય પૃષ્ઠ ઉપરથી એ શ્લોકને વાંચીને તમે પણ એમાં બતાવેલા કાર્યો કરીને વાંચીત મુખને હસ્તગત કરવા તત્પર થાઓ અને વાંચીત મુખને હસ્તગત કરો.

તથાસ્તુ.

પરોપકાર.

પરોપકાર મનુષ્ય માનવું અત્યુત્તમ જૂથજ છે. આ અસ્થીર સંસારમાં જન્મ લગ્નને પ્રાણી માત્ર પોતાને માટે તો અનેક પ્રકારના પ્રયાસ કરે છે અને પોતાનું યુજ્જરાન મુખે દુખે ચલાવે છે તેમજ પોતાની વિપત્તિને ટાળવા યત્ન કરે છે પરંતુ અન્યને માટે પ્રયાસ કરનાર કોઈ વિરલજ હોય છે. જેઓને પોતાની આછવીકા પૂતીજ માત્ર આવક છે તેમજ પોતાની આપત્તી દૂર કરવાને પણ અન્યની મદદની જરૂર છે તેઓ તો પરોપકાર શી રીતે કરી શકે? પરંતુ જેઓને પોતાના આયુષ્ય પર્વત આછવીકાની ખીલકુલ ચિંતા નથી એટલુંજ નહીં પરંતુ એ કરતાં પણ અસંત દ્રવ્ય સંપત્તિ છે અને અનેક જનોની આપત્તિ દૂર કરવાની શક્તિ છે તે છતાં પણ સ્વધર્મો-ઓને, સ્વજ્ઞાતીવાળાને, સ્વકુટુંબીને તેમજ પોતાના મિત્રવર્ગને આછવીકાથી દુઃખી થતા જોઈને પણ દીલમાં દયા નથી આવતી અને જેઓ તેને ઘડી-ત રીતની મદદ નથી આપતા તેમનું દ્રવ્ય નકામું છે તેમજ જેઓ એજ પ્રમાણે પોતાના સ્વધર્મી વિગેરેને કોઈ પણ પ્રકારની આપત્તિમાં પડેલાં દેખીને તટસ્થપણે જોયાજ કરે છે, છતી શક્તિએ આપત્તિનું નિવારણ કરવા પ્રયત્ન કરતા નથી તેઓની શક્તિ નકામી છે અને તેઓની જીંદગી પણ નિર્ચક છે કેમકે પોતાના પ્રાણને જાળવવાને તો પણ પક્ષીઓ તેમજ તે કરતાં પણ તુચ્છ જંતુઓ પ્રયત્ન કરે છે તો તેનામાં અને એવા પરોપકાર વિમુખ જનોમાં તકાવન શું છે? કાંઈ નથી. ખરી રીતે તો એવા જનોએ નિરંતર પોતાની શક્તિ અને સંપત્તિના પ્રમાણમાં પરોપકાર કૃત્તને વિષે ત-

૧૨૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

તપર રહેવું જોઈએ કહ્યું છે કે—પરોપકારાય સતાં વિમૂતયઃ “ સજ્જ-
નોની સંપત્તિ પરોપકારને અર્થેજ છે ”.

મનુષ્ય વર્ગે પરોપકાર કરવાની જરૂર છે તે માટે આશ્ચર્ય જેવું જ શું છે? કેમકે કેટલાક જડ પદાર્થો પણ નિરંતર પરોપકારને કરનારા હોય છે. ચિ-
તામણિ રત્ન મનુષ્યના મનવાંચ્છીતને પૂરે છે, વૃક્ષ છાયા આપે છે, ચંદન
સુગંધ આપે છે, પારસમણી લોહને કાંચન બનાવી આપે છે, રસ કુપીકાને
રસ પણ કાંચન બનાવવામાં સાધનભૂત છે. આ પ્રમાણે જડ પદાર્થોમાં પ-
ણ અનેક પ્રકારની શક્તિઓ ભરેલી છે અને તેનો ઉપયોગ પરોપકારના
કાર્યમાં થાય છે.

એક મનુષ્યે પોતાની ઉપર ઉપકાર કર્યો હોય તેનો બદલો આપવા
માટે તેના ઉપર ઉપકાર કરવો તો રહ્યો પરંતુ ઉલટો અપકાર કરનારા કે-
ટલાએક દુર્જનો હોય છે. શ્રીપાળ મહારાજને ધવળશેઠ ઉપર બેસુમાર ઉ-
પકાર કર્યો છતાં તેણે તો છેવટ સુધી અપકારજ કર્યો અને તેમાં પોતે પો-
તાનો પ્રાણ ગુમાવ્યો આવા પુરુષો કનીષ્ઠ મનુષ્ય ગણાય છે. જેણે ઉપકાર
કર્યો હોય તેના બદલામાં ઉપકાર કરનારા પણ કેટલાએક જનો હોય છે તે-
ઓ મધ્યમ મનુષ્ય ગણાય છે. કૃત્તાકૃત્યને જાણનાર વર્ગમાં ધણો ભાગ
આ પંક્તિમાં મુકવા યોગ્ય છે પરંતુ અપકાર કરનારની ઉપર પણ ઉપકાર
કરનારા શ્રીપાળમહારાજ, જ્યાનંદ કુમાર તથા લલીતાંગ કુમારની જેવા
કોઇકજ મહા પુરુષ હોય છે. એઓ ઉત્તમ જનની પંક્તિમાં મુકવા યોગ્ય
છે. ખરો પુરુષાર્થ અને ખરી સજ્જનતા તેમજ અર્થ તત્વ ગવેષીપણું તો
તેનુંજ સમજવું કે જેઓ નિરંતર સર્વ પ્રાણીઓ ઉપર ઉપકાર કરવાની બુ-
દ્ધિજ ધરાવે છે અને તેને માટેજ પ્રયત્નવાન છે. શ્રી પાર્શ્વનાથજીને બ્રહ્મ
ઉપસર્ગનો કરનાર કમઠ જેણે નાસીકા પર્યટ જળ ભરપુર કર્યું તેના ઉપર
પણ ભગવંત લેશ માત્ર દ્રેષ ન લાવ્યા અને તેને પણ બોધિ બીજનાં કા-
રણભૂત થયા. આ ઉત્તમ જનોની કર્તવ્યતાના શિખરરૂપ દૃષ્ટાંત છે.

આ ટુંકા વિષયનો સાર એટલોજ છે કે પોતાથી અનતી રીતે દરેક
મનુષ્યે પરોપકાર કરવાને તત્પર રહેવું અને એ ઉત્તમ શોભા આપનાર ભૂ-
ષણને ધારણ કરીને સુશોભીત થવું.

તથાસ્તુ.

સૂચના.

આ વર્ષનો આ સાતમો અંક છે. ગ્રાહકોએ હવે આજમ તણ લવાજમ તાકીદે મોકલવું જોઈએ. ચોપાનીયું સ્વરૂપ મૂલ્યમાં સારી સેવા બજાવે છે એ ઉપર ધ્યાન આપી લવાજમ મોકલવામાં ત્વગવાળા થવું એ કદરદાન ગ્રાહકોની ફરજ છે. કે-રલાએકો પાસે બે લણ ચાર પાંચ વર્ષોના લવાજમ ચડેલાં છે તેવા આજમુ ગ્રાહકોએ આંખ ઊઘાડી લવાજમ મોકલી આપ-વું. દરવર્ષે ઉધરાણીને માટે બે પૈસાનો ખર્ચ થાય છે અને ભે-રની ચોપડીના હુક બાય છે, વળી લવાજમનો જ્યારે ત્યારે વ-હુલું મોકલું પણ દેવું પડ્યોજ એ સર્વ બાબતનો વિચાર કરી ચડેલા પૈસા મનીઆર્ડરથી મોકલી આપવા અથવા અમારા એ-જટોને ભરવા.

મુંબઈના ગ્રાહકો ઉપરનો આ વર્ષમાં એક વખત પણ લ-ખાઈ ગયા છે તેઓએ તે બાબત ઉપર ધ્યાન આપી લવાજમ વાળી દેવું અને બીજા ગામ વાળાઓએ પણ પત્ર ખર્ચ કર્યા અગાઉજ ઉદારતા જણાવી દેવી ધ્યાનનાં રાખવું કે આ જ્ઞાન ખા-તાનું કામ છે. કોઈના ઘરનું નથી.

મુંબઈ, સુરત, ભરૂચ, પુના, વડોદરા, અમદાવાદ, વીરમ-ગામ, ઘોરાણ, ભુજ વગેરે જેજે ગામમાં અમારા એજટો છે તેનાં નામ બહાર પડેલાં છે માટે સવળ પડે તેમણે તેની માર-ફત મોકલવા અને બીજાઓએ મનીઆર્ડરથી મોકલવા. ટીકી-ર મોકલનારને ગેરવલે ગયાનું જોખમ તેને માથે છે.

અમારી ઓફીસમાં વેચાતાં પુસ્તકોનું લીસ્ટ જુદું બહાર પડેલું છે તે શિવાયની ચોપડીના તોંચ છઠ્ઠા અકના ચોપાનીઆમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ છે તે ઉપરથી જોઆને કાંઈ પણ પુસ્તક જોઈએ તે-ણે ખુશીથી અમારી પાસેથી મગાવવું. વેલ્યુપેએબલથી મંગા-વવું એ વધારે ફાયદાકારક છે.

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ આ સંસાર અસાર.	૧૨૯
૨ મધપાન નિષેધક.	૧૩૦
૩ બંધ અને મોક્ષ.	૧૩૨
૪ મધુબીંદુનું દૃષ્ટાંત.	૧૩૭
૫ ચરચાપત્ર.	૧૩૯
૬ વર્તમાન સમાચાર.	૧૪૩
૭ પાલીતાણાની ધર્મશાળાઓ.	૧૪૪

ખાસ સૂચના.

જ્ઞાનનું બહુ માન જ્ઞાનાવરણી કર્મનો ક્ષય કરે છે અને જ્ઞાનની આસાતનાથી જ્ઞાનાવરણી કર્મ બંધાય છે મારે ચોપાનીઆને રખડતું ન મેલતાં ઊંચે આસને મુકવું અને આધત લક્ષ્યપૂર્વક વાંચી યથાશક્તિ ધર્મ કાર્યમાં પ્રવર્તવું.

અત્યંત ઉપયોગી.

સંઝાયમાળા

શુદ્ધ રીતે બાળબોધ અક્ષરમાં છાપેલી તૈયાર થઇ છે ઘણું કરી આ ચોપડીમાં તમામ સંઝાયો આવી ગયેલી છે. મહોટા કદના આશરે પાંચશે પાનાની ચોપડી છે. ધર્મના રાગી માણસોએ અવશ્ય ખરીદ કરવા લાયક છે. કી. રૂ. ૩) ૮ પાલ ખર્ચ જુદું.

ગ્રાહકોને સૂચના.

વારંવાર લખ્યા છતાં ઘણા ગ્રાહકોના લવાજમ હજી સુધી આવતા નથી તેઓએ સમજવું જોઈએ કે આ વર્ષના નવ અંકનો નીકળી ચુક્યા. ચોપાનીયાનું લવાજમ પ્રથમથી લેવાનો રીવાજ છે તો પોણા ભાગ નીકળી ગયો તે છતાં લવાજમ ન મોકલવું એ ભૂલ ગણાય. ઉધરાણીના ક્યારેક લખી જ્ઞાન ખાતામાં તુકશાન કરાવવું તે કરતાં જલદી લવાજમ મોકલી દેવું એ સજ્જનને ધરીત છે. જેઓની પાસે એક વર્ષ ઉપરાંતનું લવાજમ લેણું છે તેઓએ તો આજસ તજ દઇ સત્વર પૌતાનું લવાજમ મોકલી દેવું અને બીજાઓને તાકીદ મોકલવા ભલામણ કરવી.